

כו ניסן תשע"ח

לכל מאן דבעי למידע

- רבים שואלים ע"ד השטר הנעשה למכור חברת "מנהטן ביר" ע"י ארגון הכשרות OK, הנני להבהיר כמה דברים.
- א. משך שנות רבות נכשלו הרבה יהודים חרדים באיסור חמץ שעבר עליו הפסח, בשתית בירה שעברה פסח אצל יהודי אינו שומר תורה ומצוות, וכמעט שא"א להיזהר ממנו שמצודתו פרוסה בכל איזורי היהודים, וגם להנזהרים שהשתדלו למנוע מלקנות ממנו, אזי הגיע אליהם בדרך בעקיפין.
- ב. וע"כ חשבנו לעזור להאירגון OK במעשה המכירה, הגם שאין אנו סומכין על מכירה של עסקים שהן פתוחין בפסח, כדברי רבותינו בשו"ת האחרונים, ברם במקרה זה, שרבים נכשלים בו חשבנו לתועלת לעשות מכירה ע"פ המבואר בשו"ת חלקת יעקב ח"ג סימן לא.
- ג. עוד הי' עליהם להשפיע על הבעה"ב לעשות מכירה זו, בנפש חפיצה ובסמיכת דעת, וע"כ הי' מוטל עליהם לעשות נוסח קל להבין, המועיל לפי הענין.
- ד. וגם הזמן שנתן להם הבעה"ב לסדר השטר הי' מוגבל, ובשעה קטנה הי' עליהם לבוא עם שטר הנ"ל.
- ה. עיקר הרינון על מכירה זו הוא שכיון שהבעה"ב ממשיך בעסקו משך ימי הפסח, אזי מוכח שאין המכירה רציני רק משפה ולחוץ ולא נחשב לכלום.
- ו. ברם ידוע דעת הפוסקים שאחר שחתם בשטר, אף אם המשיך לעסוק אינו מבטל בזה השטר, עם כל זה הצעתי להם תיקון יותר, ע"פ עצת הרבנים, למכור כל העסק למתעסק ראשי שלו manager נמצא באמת המתעסק הי' רק managern ועתה ע"פ השטר הוא הבעה"ב של כל העסק.
- ז. ולהוי ידוע ששמעתי מהנוכחים בהמכירה, שבשעה שהבעה"ב קרא השטר, דייק בכל דיבור שבו, ועשה חשבונות כמה שוה דמי שמנה ימי הפסח וגם דמי חמצו, וקיבל הבטחה גמורה מן managern שיש בידו לשלם כל הסכום שדרש כפי חשבוננו שכדאי למכור הרווח וגם שיהא כדאי להקונה להרוויח.
- ח. החתימות הי' בגמירת דעת שלימה אחר שהבינו היטיב הענין.
- ט. למעשה הבעה"ב בעצמו לא רצה לחתום בעצמו שירא מן השלטונות, [וזה ראי' על גמירת דעתו] על כן הצענו שהוא יתן יפוי כח להרב קלמן ווינפעלד, שהוא בכוחו למכור העסק. היפוי כח נעשה עם קנין סודר והודעה בפיו של הבעה"ב.
- י. השטר עצמו בחרנו אחד שהוא קצר ולהענין, והסברנו להמוכר היטיב הענין, ויש בו שני חלקים. חלק אחד מכירת העסק וחלק שני מכירת החמץ.
- יא. מכירת החמץ הי' מכירה מוחלטת בלי שום תנאים, וגם הותנה עמו בע"פ, שאם יחליט להשאיר הכל אצלו ולשלם הנשאר, ישלם לפי שומת המומחים, ומכירת העסק הי' מכירה לזמן בשומה על הרווחים של ימי הפסח כמבואר בשטר. והסבר הדברים, שמכירת החמץ צריך להיות מוחלטת כמבואר בכל הפוסקים, ברם מכירת העסק הוא יותר גמירת דעת שהוא רק לזמן שהרי אף אחד אינו מוכר לחלוטין מקור פרנסתו לעולם. וכדוגמא שמופיע אצלנו בכל שטרי מכירת חמץ שהמכירה של מקומות שנתון החמץ הוא רק לזמן.
- יב. הקנינים נעשו על החמץ והעסק כדת וכדין, מעות, סודר, אודייתא, וחצר שמבואר בשטר שקונה גם מקום החמץ, והסברנו לו שאיתו קונה בקנין אגב כל המטלטלין. וגם הי' אחיזת יד שהוא קנין הסוחרים כידוע.
- יג. לאחר גמר הקנין ידע היטיב מה שעשה, והסכים בכל לב.
- ע"פ הנ"ל נוכל לומר שנעשה כאן דבר טוב ומועיל להציל רבים מאיסור חמץ שעבר עליו הפסח. ברם לא באנו להורות ליחיד לעשות מעשה לכתחילה ולסמוך על מכירה זו, והנזהר שלא לסמוך על מכירה כל עיקר תע"ב.